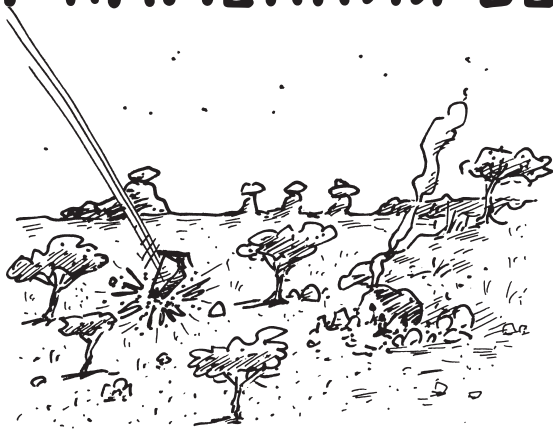

ХУДОЖЕСТВЕННОТО УЧИЛИЩЕ ОТ КАМЕННИЯ ВЕК

Въртим се, въртим се, въртим се и най-накрая кошчето каца.

Тери се взира в хронометъра.

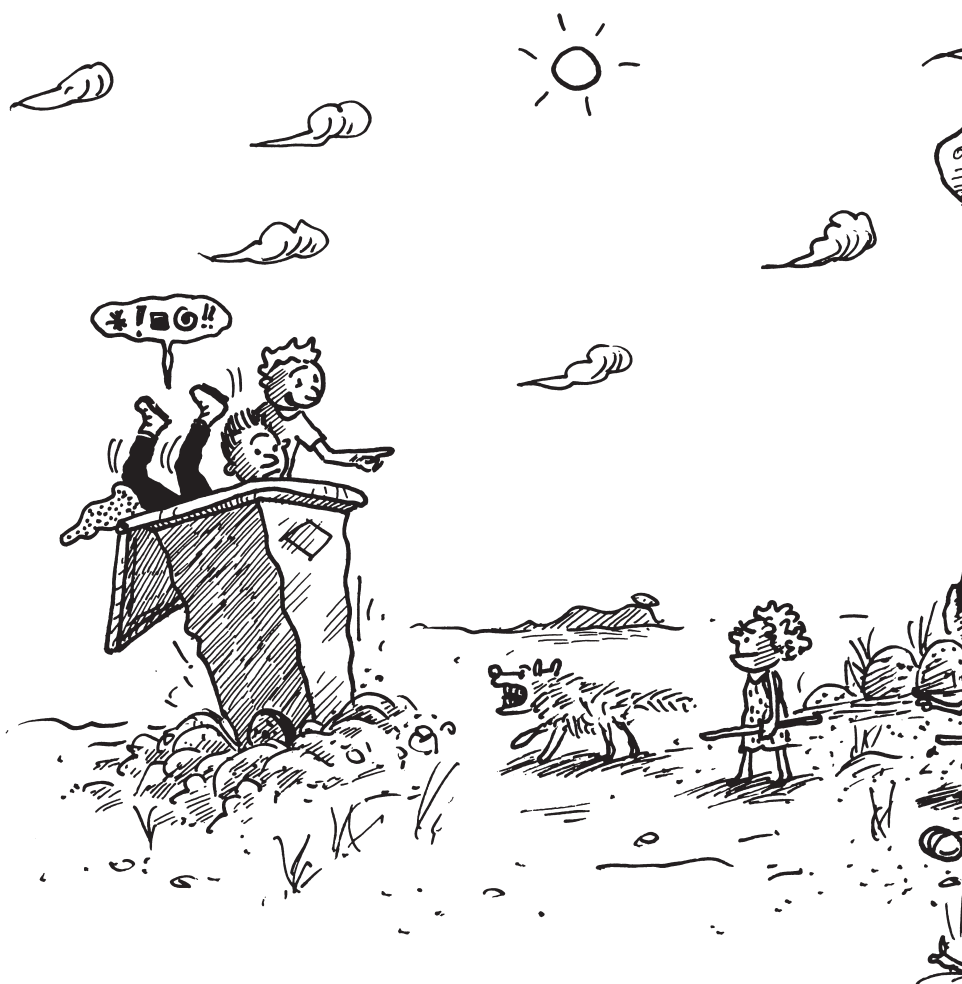
– Е? – питам аз. – Дали сега сме шест години и половина, преди да построим къщата на дървото?

– Ъм... не точно – отвърща Тери, – но определено се приближаваме... Сега сме 65 000 години преди Христа.

Отварям капака на кошчето.

– Брей, я гледай ти! – възкликвам. – *Пещерни мъже!*

– И *пещерни жени!* – додава Тери. – И *пещерни деца, и... пещерни кучета!*

– Не изглеждат много щастливи – отбелязвам.

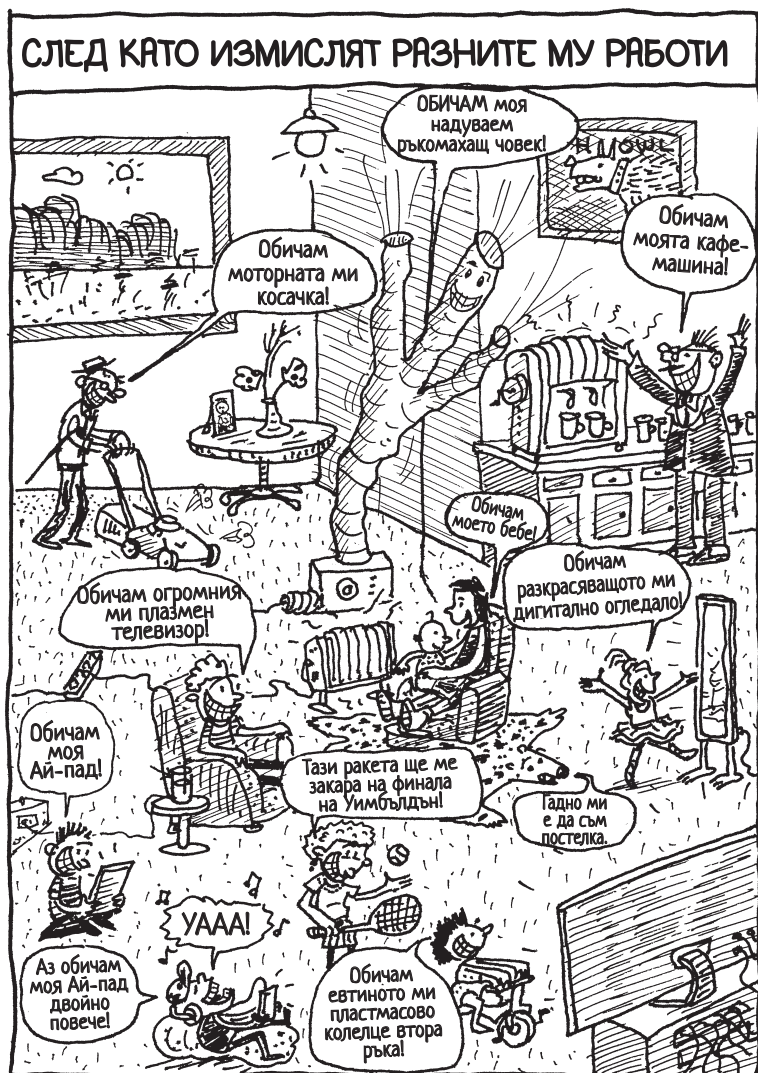
– Не – потвърждава Тери. – Като че им е скучно.

– Всьщност, нищо чудно няма – отбелязвам. –
Те живеят в каменния век. Всичките готини неща

още не са измислени! Няма книги, няма телевизия, няма къщи по дърветата! Няма какво да се прави!

Тери отива при тях и се представя:

– Здравейте, аз съм Тери. Как сте?

– Скучно ни е – отвръща един пещерен човек.

– Защо не си нарисуваш нещо? – пита Тери. – Аз така правя като ми е скучно.

– Да си нарисува ли? – изсумтява един от пещерните хора. – Какво означава „да рисува“? А какво значи „нещо“?

– Какво значи „да нарисуваш нещо“ – пита и една от пещерните жени.

Тери се шокира.

– Те дори не знаят какво е рисуване! – възкликва той.

– То още не е измислено, не се ли сещаш? – питам. – Те нямат писалки, моливи, лъжицо-моливи, нито пък хартия! Как да имат някакво понятие за рисуване?

– А ако рисуват с пръчки в пръста? – досеща се Тери. – Така ще може. Имат много пръчки и пръст колкото си щеш.

Тери коленичи и започва да показва на пещерните хора как се рисува с пръчка в пръстта.

– А сега пробвайте вие! – казва той и раздава на всекиго по пръчка.

Пещерните хора се мъчат да правят някакви рисунки с пръчките си, обаче (не се сърдете, пещерни хора!) не ги бива много. Даже и аз мога да рисувам по-добре, а пък аз въобще не мога да рисувам!

– Дай! – казва Тери, когато се включва в случайните драскулки на едно от пещерните деца. – Ще ти покажа как да направиш от това наистина яка картина!

Това много развълнува пещерните хора.
– Давай пак! – сумтят те. – Давай пак!

И Тери го прави пак.

А пък те се развълнуват още повече.

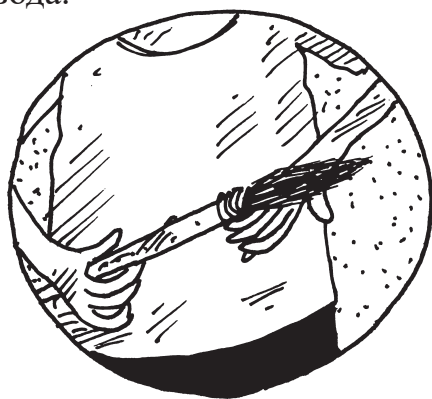
И Тери го прави за трети път.

– А сега ще ви покажа живопис – казва той.
– Живопис? – обажда се един от пещерните хора. – Какво е „живопис“?

От една пръчка и от някаква корава трева
Тери бързо спретва четка и забърква някаква
глина с вода.

– Ето това е живопис! – заявява той. – Топ-ваш четката в калта и после мацаш по стената... ето така!

Неколцина от пещерните хора му подражават.

– Точно така! – заявява гордо Тери. – Според мен го схванахте!

